

29.3.2007

Dnro 3217/4/05

Ratkaisija: Oikeusasiamies Riitta-Leena Paunio

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Juha Niemelä

MUISTION LAATIMINEN JA PÄÄTÖKSEN PERUSTELEMINEN KUNTOUTUSASIASSA

1 KANTELU

Kantelija arvosteli 26.10.2005 oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä Kansaneläkelaitoksen Oulun toimiston ja sen vakuutussihteerin menettelyä kuntoutusasiassaan. Kantelija kertoi hakeneensa ammatillisena kuntoutuksena informaatioalan perus- ja aineopintojen koulutusta. Oulun toimisto hylkäsi kuitenkin hänen hakemuksensa 10.6.2005 antamallaan päätöksellä.

Kantelija kertoi tilanneensa Kansaneläkelaitokselta päätökseensä liittyvät rekisterimerkinnät. Hän kertoi saaneensa ne 4.7.2005 ja huomanneensa, että Oulun toimisto oli perustanut antamansa päätöksen virheelliseen tietoon. Kantelijan mukaan vakuutussihteeri oli omassa lausunnossaan väittänyt virheellisesti, että "kyse ei ole uudesta ammattitutkinnosta eikä sellaisesta erikoistumisesta, johon ei nykyisellä ammattitutkinnolla olisi mahdollista päästä". Kantelijan mukaan hän ei kuitenkaan täytä kirjastoasetuksessa säädettyjä kirjastonhoitajan kelpoisuusvaatimuksia.

Kantelijan mukaan Kansaneläkelaitos ei ollut kirjannut sanottua virheellistä tietoa päätökseensä. Tiedon virheestä hän sai kertomansa mukaan niin myöhään, ettei hän ehtinyt hakea muutosta päätökseen.

Lisäksi kantelija ihmettelee sitä, että Oulun toimisto on päätöksessään katsonut, ettei sairaus ole aiheuttanut hänelle olennaista haittaa tai työkyvyttömyyden uhkaa. Kantelijan mukaan perustelut ovat erikoiset ottaen huomioon, että hänet on kirjoitettu sairauslomalle 31.12.2005 saakka ja Kansaneläkelaitos maksaa hänelle sairauspäivärahaa.

---

3 RATKAISU

3.1 Asiatiedot

3.1.1

Kantelijan hakemus

Kansaneläkelaitoksen terveys- ja toimeentuloturvaosaston lausunnon mukaan kantelija oli hakenut Kansaneläkelaitoksen järjestämänä ammatillisena kuntoutuksena noin vuoden kestävästä informaatioalan koulutusta, jonka tavoitteena oli ollut kirjastonhoitajan ammattiin pätevyityminen.

3.1.2

Oulun toimiston päätös

Oulun toimisto hylkäsi hakemuksen 10.6.2005 antamallaan päätöksellä. Päätöksen perusteluissa toimisto on selostanut aluksi sovelletun säännöksen eli Kansaneläkelaitoksen järjestämästä kuntoutuksesta annetun lain 2 §:n ja lausunut sen jälkeen kannanottonsa lain soveltumisesta kantelijan kohdalla. Perustelut kuuluvat kokonaisuudessaan seuraavasti:

"Kelan on järjestettävä tarkoituksenmukainen ammatillinen kuntoutus työkyvyn säilyttämiseksi tai parantamiseksi henkilölle, jolle sairaus, vika tai vamma todennäköisesti aiheuttaa uhkan tulla työkyvyttömäksi lähivuosina tai jonka työkyky ja ansiomahdollisuudet ovat sairauden, vian tai vamman vuoksi olennaisesti heikentyneet.

Kela ei voi järjestää kuntoutustanne eikä korvata sen kustannuksia, koska työkykynne ja ansiomahdollisuutenne eivät ole olennaisesti heikentyneet eikä työkyvyttömyys ole lähivuosina todennäköinen.

Teillä on suoritettuna ylempi korkeakoulututkinto eikä sairautenne aiheuta olennaista haittaa ja tarvetta lisäkouluttautumiseen."

3.1.3

Vakuutussihteerin laatima muistio

Vakuutussihteerin oli laatinut asian käsittelyn yhteydessä 7.6.2005 muistion, jossa hän toteaa kantelijan valmistuneen filosofian maisteriksi joulukuussa 2002. Lisäksi vakuutussihteerin mainitsee kantelijan olevan aloittamassa syksyllä 2005 Oulun yliopistossa humanistisessa tiedekunnassa noin vuoden kestävästä informaatiotutkimuskoulutusta tavoitteenaan saada pätevyys kirjastonhoitajaksi. Tähän liittyen vakuutussihteerin on kirjoittanut muistionsa, että

"kyse ei ole uudesta ammattitutkinnosta eikä sellaisesta erikoistumisesta, johon ei nykyisellä ammattitutkinnolla olisi mahdollista päästä. Kyse on lisäpätevyyden hankkimisesta."

Tämän jälkeen vakuutussihteerin on esittänyt Kansaneläkelaitoksen asiantuntijalääkärille kysymyksen, aiheuttaako kantelijan sairaus olennaisen haitan ja tarpeen lisäkouluttautumiseen.

Asiantuntijalääkäri on omassa lausunnossaan todennut tältä osin näkemyksensä, että kantelijan sairaus ei aiheuta olennaista haittaa ja tarvetta

lisäkouluttautumiseen.

3.2

Kansaneläkelaitoksen selvitys

Kansaneläkelaitoksen selvityksissä on selostettu kantelijan asiassa sovelletun edellä mainitun säännöksen sisältöä. Oulun toimisto on selvityksessään todennut, että asian valmistelussa todettiin kyseessä olevan nuori henkilö, jolla oli ylempi korkeakoulututkinto. Toimiston mukaan hänen hakemansa koulutuksen tavoitteena ei siis ollut tutkinnon suorittaminen vaan hankkia lisäkoulutusta, jota vaaditaan osalta kirjastotyöntekijöistä. Toimiston mukaan asian valmisteluun liittyvissä keskusteluissa päädyttiin siihen, että lisäkoulutuksella ei voitaisi merkittävästi vaikuttaa kantelijan työkykyyn. Toimisto on myös todennut, että kantelijan työkykyä oli aiemmin tuettu lääkinällisellä kuntoutuksella. Lisäksi hänelle oli annettu hylkäävän päätöksen jälkeen tietoa muusta kuntoutuksesta, kuten esimerkiksi työvalmennuksesta, jota hänen hoitava lääkäriinsäkin oli toimiston mukaan suositellut.

Terveys- ja toimeentuloturvaosasto on lausunnossaan todennut, että laissa tarkoitettulla työkyvyttömyyden uhalla tarkoitetaan tilannetta, jossa on todennäköistä, että vakuutetulle lähivuosina ilman ammatillista kuntoutusta tulisi myönnettäväksi työkyvyttömyyseläke, vaikka otettaisiin huomioon hoidon ja lääkinällisen kuntoutuksen mahdollisuudet. Työkyvyn ja ansiomahdollisuuksien heikentymistä arvioitaessa otetaan puolestaan osaston mukaan huomioon sairauden aiheuttamat rajoitukset ja vaikeudet työstä suoriutumisessa ja työllistymisessä sekä jäljellä oleva kyky hankkia ansiotuloja saatavissa olevalla sellaisella työllä, jonka suorittamista häneltä voidaan kohtuullisesti edellyttää ikä, koulutus, aikaisempi toiminta, asumisolosuhteet ja muut hakijan tilanteeseen vaikuttavat seikat huomioon ottaen.

Osaston mukaan Kansaneläkelaitos voi tukea kuntoutuksena opiskelua yliopistossa silloin, kun tavoitteena on korkeakoulututkinnon suorittaminen. Sen sijaan yksittäisen arvosanan suorittamista tuetaan poikkeuksellisesti vain, jos sen suorittaminen on selkeä ja välttämätön osa ammatillisen koulutuksen suunnitelmaa.

Osaston mukaan kantelijan kohdalla työkyvyttömyyden uhka ei ollut laissa tarkoitettulla tavalla todennäköinen. Kantelijan kuntoutussuunnitelman perusteena olevassa lääkärinlausunnossa oli osaston mukaan katsottu, että hän ei ole vielä työkykyinen, mutta on toipumassa.

Osasto on käsitellyt lisäksi lähemmin niitä tutkintovaatimuksia, joita kirjastonhoitajilta edellytetään. Sen mukaan kirjastoasetuksessa säädetään, että vähintään kahdelta kolmasosalta kirjastolain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettusta henkilöstöstä vaaditaan korkeakoulututkinto, opistotutkinto tai ammatillinen perustutkinto, johon sisältyy tai jonka lisäksi on suoritettu vähintään 20 opintoviikon laajuiset kirjasto- ja informaatioalan aine- tai ammatilliset opinnot.

Osaston mukaan edellä mainittuja opintoja ei voida pitää ehdottomina edellytyksinä kirjastoalalla työskentelemiselle, koska kahden kolmasosan

kirjaston henkilökunnasta tulee täyttää ne. Se katsoo, että kelpoisuusehdot eivät muodosta sellaista estettä, jonka perusteella kantelija ei voisi nykyisellä koulutuksellaan työskennellä kirjastossa. Osasto korostaa lisäksi, että kantelijan koulutus tekee hänet soveliaaksi myös muihin kuin kirjaston tarjoamiin työpaikkoihin.

Vakuutussihteerin mukaan kantelijalle annetussa päätöksessä ei yksilöity haettua koulutusta, koska hänen hakemuksensa hylättiin sillä perusteella, ettei hänen työkykynsä ole olennaisesti heikentynyt sairauden vuoksi ja koska hänellä oli jo ylempi korkeakoulututkinto eikä lisäkoulutusta voitu pitää hänen terveydentilansa kannalta välttämättömänä.

Vakuutussihteerin toteaa lisäksi, ettei hän ole missään vaiheessa maininnut kelpoisuudesta kirjaston virkoihin vaan mahdollisuudesta saada kirjastonhoitajan töitä. Vakuutussihteerin lausuu käsityksensä, että kirjastonhoitajaksi voi valmistua myös ammatillisen koulutuksen ja ammattitutkinnon kautta eikä vain yliopisto-opiskelulla. Edelleen hän toteaa, että kirjastonhoitajana toimii Suomessa muitakin kuin yliopistotutkinnon ja informaatiotutkimuksen perus- ja aineopintoja suorittaneita henkilöitä.

Vakuutussihteerin mukaan kantelijalle annetun päätöksen perustelut eivät edellyttäneet kirjastonhoitajan kelpoisuusvaatimusten selvittämistä. Hän toteaa sanavalintansa esityksessään olleen ehkä väärä, mutta katsoo, ettei se vaikuttanut kuntoutuspäätökseen.

3.3

Asian arviointia

Asiassa on siis arvioitavana vakuutussihteerin laatiman muistion sisältö siltä osin kuin hän on esittänyt käsityksensä kantelijan korkeakoulututkinnon antamasta pätevydestä kirjastonhoitajan tehtäviin. Lisäksi on nähdäkseni tarkasteltava Oulun toimiston kantelijalle antamaa päätöstä ja sen perusteluita sekä sitä, missä määrin vakuutussihteerin muistion sanottu kohta on vaikuttanut päätökseen.

3.3.1

Vakuutussihteerin muistio

Vakuutussihteerin muistiossa ei ole kyse nimenomaisesti esittelymuistiosta, vaan muistosta, jonka hän on asiaan laatinut esittäessään Kansaneläkelaitoksen asiantuntijalääkärille kysymyksen hakemuksen ratkaisemisen vaatimaan lääketieteelliseen arvioon liittyen. Muistio on siis antanut asiantuntijalääkärille tietoa hakemuksesta, hakijan olosuhteista ja myös haettavasta koulutuksesta. Muistion tietojen tulee luonnollisesti olla paikkansapitäviä.

Vakuutussihteerin on todennut muistiossaan muun muassa, että kantelijan aloittaman koulutuksen tarkoitus on saada kirjastonhoitajan pätevyys. Vakuutussihteerin mukaan kyse ei ole ollut sellaisesta erikoistumisesta, johon kantelija ei voisi päästä jo olemassa olevalla ammattitutkinnollaan.

Kirjastolaitoksen henkilökunnasta ja sen kelpoisuusvaatimuksista säädetään kirjastolaissa ja -asetuksessa. Kirjastolain 8 §:n 1 momentin mukaan kirjastolaitoksessa tulee olla riittävä määrä kirjasto- ja tietopalvelualan koulutuksen saanutta ja muuta henkilöstöä. Lainkohdan toisen momentin mukaan kirjaston henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista säädetään asetuksella.

Kirjastoasetuksen 4 §:n mukaan kirjastolain 8 §:n 1 momentissa tarkoitetusta henkilöstöstä vähintään kahdelta kolmasosalta vaaditaan korkeakoulututkinto, opistotutkinto tai ammatillinen perustutkinto, johon sisältyy tai jonka lisäksi on suoritettu vähintään 20 opintoviikon laajuiset kirjasto- ja informaatioalan aine- tai ammatilliset opinnot. Edellä mainitun vaatimuksen täyttää myös informaatio- ja kirjastopalvelualan ammattitutkinto.

Terveys- ja toimeentuloturvaosasto on todennut lausunnossaan, että edellä mainittuja kelpoisuusvaatimuksia ei voi pitää ehdottomana edellytyksenä kirjastoalalla työskentelemiselle, koska kahden kolmasosan tulee täyttää ne. Vakuutussihteeri toteaa puolestaan, ettei hän ole maininnut muistiossaan kelpoisuudesta kirjaston virkoihin, vaan mahdollisuudesta saada kirjastonhoitajan töitä. Hän on lisäksi todennut, että kirjastonhoitajana toimii myös muita kuin yliopistotutkinnon ja informaatiotutkimuksen perus- ja aineopintoja suorittaneita henkilöitä.

Hallituksen esityksessä eduskunnalle kirjastolaiksi (HE 210/1997) todetaan, että kirjastopalvelujen hyvän laadun varmistamiseksi ehdotetaan asetuksella säädettäväksi, että vähintään kahdella kolmasosalla kirjastohenkilökunnasta tulisi olla kirjasto- ja tietopalvelualan koulutus.

Edellä selostetut säännökset kelpoisuusvaatimuksista jättävät kirjastoille varsin paljon harkintavaltaa henkilökunnan palkkaamisessa. Niiden on kuitenkin pidettävä huolta siitä, että niillä on palveluksessaan asetuksen mukainen vähimmäismäärä asetuksessa mainitut ammatilliset opinnot suorittaneita henkilöitä.

Opetusministeriö on Internet-sivuillaan käsitellyt sanottuja kelpoisuusvaatimuksia. Siellä on nimenomaisesti todettu, että edellä mainitulla kahdella kolmasosalla tarkoitetaan ns. kirjastoammatillista henkilökuntaa.

Opetusministeriön kirjastotoimentarkastaja ilmoitti asian esittelijän kanssa 11.10.2006 käymässään puhelinkeskustelussa, että käytännössä kirjastonhoitajaksi pääseminen edellyttää nykyisin informaatioalan aineopintoja, joko perustutkintoon sisällytettynä tai erillisinä opintoina. Hänen mukaansa kunnat voivat kuitenkin palkata erityistehtäviin myös muun tutkinnon omaavia henkilöitä. Opetusministeriökin on sivuillaan todennut, että työhönottaja (eli siis yleensä kunta) päättää, mihin tehtäviin, mille tasolle, millä kelpoisuudella ja millä nimikkeellä henkilö otetaan työhön. Ministeriön mukaan mikään koulutustaso ei valmista suoraan kirjastonhoitajia tai kirjastovirkailijoita. Säädöstasolla ei määritellä nimikekohtaisia kelpoisuusvaatimuksia eikä käytössä ole myöskään yhtenäisiä koulutusalan nimikkeitä.

Totean lisäksi, että kirjastoasetuksen mukainen vaatimus vähintään 20

opintoviikon laajuisista kirjasto- ja informaatioalan aine- tai ammattiopinnoista ei koske ennen 1.1.1999 opintonsa suorittaneita tai opintonsa aloittaneita. Niinpä tällä hetkellä kirjastonhoitajina työskentelee henkilöitä, joilta sanotut aine- tai ammatilliset opinnot puuttuvat. Kirjastojen palveluksessa on myös muuta henkilökuntaa, kuten esimerkiksi vahtimestareita ja laitosapulaisia, joita sanotut kelpoisuusvaatimukset eivät sen sijaan koske.

Edellä kerrotut säännökset jättävät siis työnantajille paljon harkintavalttaa kirjastonhoitajien palkkaamisessa. Käsitykseni mukaan lainsäädännön puitteissa olisi ollut mahdollista, että myös kantelija olisi voinut päästä kirjastonhoitajan tehtäviin jo perustutkintonsa nojalla.

Asiaa on kuitenkin nähdäkseni tarkasteltava myös siitä näkökulmasta, mitkä ovat vallitsevan käytännön mukaiset pääsääntöiset kelpoisuusvaatimukset kirjastonhoitajan tehtäviin. Edellä todetun perusteella tilanne kirjastoammatillisen henkilökunnan, johon kirjastonhoitaja kuuluu, osalta on nähdäkseni nykyisin se, että käytännössä heiltä edellytetään kirjasto- ja tietopalvelualan koulutusta. Näin ollen käsitykseni mukaan kantelijallakaan ei ole ollut käytännössä mahdollisuuksia päästä kirjastonhoitajaksi ilman kirjastoalan aine- tai ammatillisia lisäopintoja.

Käsitykseni mukaan vakuutussihteerin olisikin tullut ottaa arviossaan huomioon myös nämä kantelijan käytännön mahdollisuudet päästä kirjastonhoitajaksi. Nähdäkseni hänen tältä osin tekemänsä arvio ja johtopäätös ovat perustuneet puutteellisen selvitykseen kirjastonhoitajien kelpoisuusvaatimuksista.

3.3.2

Oulun toimiston päätös

Oulun toimisto on päätöksessään perustellut kantelijan hakemuksen hylkäämistä sillä, että kantelijan työkyky ja ansiomahdollisuudet eivät olleet olennaisesti heikentyneet eikä työkyvyttömyys ollut lähivuosina todennäköinen. Lisäksi toimisto on viitannut siihen, että kantelijalla oli suoritettuna ylempi korkeakoulututkinto eikä hänen sairautensa aiheuttanut olennaista haittaa ja tarvetta lisäkouluttautumiseen.

Kansaneläkelaitoksen mukaan vakuutussihteerin esittämällä arviolla kantelijan mahdollisuudesta saada kirjastonhoitajan töitä ei siis ole ollut vaikutusta asian lopputulokseen eikä myöskään päätöksessä siihen viitata. Terveys- ja toimeentuloturvaosasto on selvityksessään selostanut tarkemmin, mitä perusteluissa tarkoitettulla työkyvyttömyyden uhkalla tässä yhteydessä tarkoitetaan ja myös niitä periaatteita, joiden mukaan Kansaneläkelaitos tukee yliopisto-opiskelua ammatillisena kuntoutuksena.

Käsitykseni mukaan asiassa ei olekaan näyttöä siitä, että Oulun toimisto olisi ylittänyt sille laissa säädetyn harkintavallan tai käyttänyt sitä väärin kantelijan korvausasiaa ratkaistessaan.

Toimiston antaman päätöksen perustelut ovat kuitenkin nähdäkseni olleet puutteelliset.

Hallintolain 45 §:n mukaan päätöksessä on nimittäin ilmoitettava, mitkä seikat ja selvitykset ovat vaikuttaneet ratkaisuun ja mainittava sovelletut säännökset. Hallintolain säännös toteuttaa perustuslain 21 §:n 2 momentissa jokaiselle turvattua oikeutta saada asiassaan perusteltu päätös.

Päätösten perusteleminen on käsitykseni mukaan tärkeää ennen kaikkea asianosaisen oikeusturvan kannalta. Hänen on saatava tietää, mitkä seikat ovat johtaneet häntä koskevaan ratkaisuun. Perusteluilla on keskeinen merkitys muutoksenhakuoikeuden käyttämisen kannalta. Ne ohjaavat muutoksenhakijaa kiinnittämään huomiota niihin seikkoihin, joilla on merkitystä muutoksenhakua ratkaistaessa. Riittävät perustelut voivat myös lisätä luottamusta ratkaisujen sisältöön.

Käsitykseni mukaan Oulun toimiston olisi tullut päätöksen perusteluissa selostaa laissa säädetyn työkyvyttömyyden uhan ja haetun ammatillisen kuntoutuksen välistä suhdetta sekä arvioida tilannetta kantelijan kohdalla. Lisäksi sen olisi tullut selostaa niitä terveys- ja toimeentuloturvaosaston tämän kantelun yhteydessä mainitsemia periaatteita joiden, mukaan yliopisto-opiskelua ja erityisesti yksittäisen arvosanan suorittamista voidaan tukea kuntoutuksena.

Lisäksi toimiston olisi tullut nähdäkseni selostaa täsmällisemmin, mikä merkitys asiassa oli sillä, että kantelijalla oli jo korkeakoulututkinto. Päätöksen perusteluissahan ei siis ole nimenomaisesti todettu, että kantelijalla olisi kirjastonhoitajan pätevyys jo olemassa olevan korkeakoulututkintonsa perusteella. Siinä on kuitenkin viitattu sanottuun korkeakoulututkintoon yksilöimättä tarkemmin tutkinnon merkitystä asian ratkaisuun.

Terveys- ja toimeentuloturvaosasto on selvityksessään todennut, että kirjaston tarjoamat työpaikat eivät ole olleet läheskään ainoita kantelijalle soveltuvia työpaikkoja ottaen huomioon hänen koulutuksensa. Sikäli kuin viittauksella on tarkoitettu tätä eli korkeakoulututkinnon tarjoamia mahdollisuuksia eri alojen töihin, olisi asia tullut nähdäkseni myös mainita perusteluissa nimenomaisesti. Nyt päätökseen sisällytetty pelkkä viittaus tutkintoon ei ole antanut kantelijalle juurikaan informaatiota arvioida toimiston tekemään päätöstä tältä osin esimerkiksi muutoksenhakuoikeuden käyttämisen kannalta.

Pyytäessään vakuutussihteerin muistion nähtäväkseen kantelija oli saanut tietää sen, että vakuutussihteri oli arvioinut hänen korkeakoulututkinnon mahdollistavan kirjastonhoitajan tehtäviin pääsemisen. Muistion perusteella hän on nähdäkseni ymmärrettävästi ajatellut vakuutussihteerin arvion olleen tältä osin mukana asian ratkaisussa hakemuksen hylkäämistä puoltavana seikkana. Tämän Kansaneläkelaitos on kuitenkin kiistänyt.

Käsitykseni mukaan päätöksen asianmukainen ja riittävä perusteleminen olisi estänyt nyt puheena olevien kaltaisten epäilyjen syntyminen.

Totean päätöksen perusteluista vielä lopuksi, että ne ovat olleet aiemminkin esillä Kansaneläkelaitosta koskevissa kanteluasioissa. Lisäksi asia on ollut esillä Kansaneläkelaitoksen toimistoihin kohdistamillani tarkastuksilla. Niissä on

tullut esille myös se, että selkeiden yksilöityjen perustelujen kirjoittaminen on haastavaa työtä. Lisäksi se vie aikaa, mitä seikkaa ei voida nähdäkseni Kansaneläkelaitoksen kaltaisen suuren organisaation kyseessä ollen sivuuttaa.

Käsitykseni mukaan Kansaneläkelaitoksessa tehdään jatkuvasti työtä päätösten perustelujen kehittämiseksi. Perusteluissa on myös nähdäkseni tapahtunut parannusta viimeisten vuosien aikana. Päätösten perustelujen kehittäminen vaatii kuitenkin jatkuvaa seuranta ja kehitystyötä.

4

YHTEENVETO JA TOIMENPITEET

Edellä kerrotuilla perusteilla katson, että Kansaneläkelaitoksen Oulun toimiston vakuutussihteerin olisi tullut muistiota laatiessaan ottaa huomioon kirjastonhoitajilta käytännössä vaadittavat kelpoisuusehdot. Käsitykseni mukaan kirjastonhoitajaksi pääsemisen edellytyksenä on nimittäin käytännössä kirjastoasetuksen 4 §:ssä mainittujen opintojen suorittaminen.

Kansaneläkelaitoksen antamissa selvityksissä on kuitenkin kiistetty, että tällä seikalla olisi ollut vaikutusta asian ratkaisuun. Nähdäkseni asiassa ei olekaan näyttöä siitä, että vakuutussihteerin menettely olisi vaikuttanut asian lopputulokseen.

Käsitykseni mukaan Oulun toimisto on muutoinkin ratkaissut asian sille laissa säädetyn harkintavallan puitteissa.

Sen sijaan päätöksen perustelut ovat mielestäni olleet puutteelliset. Asian ratkaisussa on nimittäin tullut ottaa huomioon sekä kantelijan työkyvyn alentuminen ja työkyvyttömyyden uhka sekä se, mikä merkitys kantelijan hakemalla koulutuksella olisi ammatillisena kuntoutuksena. Ottaen huomioon sen, että kantelija oli jo koulutusta hakiessaan sairauspäivärahalla, olisi Oulun toimiston tullut nähdäkseni perustella laajemmin sovelletussa säännöksessä mainittuja käsitteitä ja tehdä niistä nimenomaiset johtopäätökset kantelijan kohdalla.

Saatan jaksossa 3.3.1 esittämäni käsityksen vakuutussihteerin menettelystä hänen tietoonsa sekä jaksossa 3.3.2 päätösten perustelujen puutteellisuudesta Kansaneläkelaitoksen Oulun toimiston tietoon.

Tässä tarkoituksessa lähetän niille jäljennökset tästä päätöksestäni. Lähetän päätökseni tiedoksi myös Kansaneläkelaitoksen terveys- ja toimeentuloturvaosastolle.